

го обича вече, и чи, ако не го земе съ себе си, той нѣма никога, нито презъ деньтъ нито презъ нощтъ, да се върне у дома.

Германъ имаше едно бащинско сърдце така нѣжно и така слабо каквото е сърдцето на едни женѣ. Смъртътъ на неговѣтъ женѣ, грижитѣ които бѣ принуденъ да земе самъ за малкитѣ си дѣчица, при това и мисльта чи тѣя бѣдны дѣчица, останжлы безъ майкж, имахж нуждѣ да се обичятъ много, бѣха съдѣйствовали да го направятъ такъвъ, и той сега ся намѣри въ едни жестоко борбѣ, толкозъ повече колкото той ся ерамуваше отъ слабостътъ си и ся трудяше да скрие отъ Марійкж душевното си безпокойствие, тѣй щото потътъ му течеше по челото, а очитѣ му почървенияха, готовы да излѣятъ горещи слъзы. Найсетнѣ той ся опыта да ся разгнѣви; но, като ся обърна къмъ Марійкж съ цѣль ужъ да ѣ земе за свидѣтелкж на душевнѣтъ си твърдость, той съзрѣ чи лицето на това добро момиче бѣше облѣно съ слъзы, и понеже изгуби всичкитѣ си силы, той не можѣ да въздържи своитѣ слъзы, при венчко чи еще мърмреше, хокаше и заплашваше.

— Наистинѣ, вый имате много кораво сърдце, му каза найпослѣ Марійка, и, отъ моѣхъ странѣ, азъ никога не быхъ могла да противостоя така на едно дѣте, което е толкозъ тежко наскърбе-